

ת"פ 38416/12/16 - דוד בלום נגד פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 38416-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' בלום

מספר בקשה: 40

בפני	כבוד השופטת, סגנית נשיאה אפרת פינק
המבקש (הנאשם)	דוד בלום
נגד	
המשיבה (התובעת)	פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה

החלטה

לפניי בקשה לפסלות שופט שהגיש הנאשם. המדובר בבקשה שנייה לפסילת שופט שהגיש הנאשם.

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו שתי עבירות של שימוש במרמה, ערמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס, לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961.
- התיק התקיימו שלושה דיונים מקדמיים, שהאחרון בהם ביום 19.9.17, ולפי בקשת הנאשם, נקבע התיק לשמיעת הוכחות. לאחר שהנאשם עמד על דעתו, כי אין הוא מבקש ייצוג משפטי, ובהיעדר כל שיתוף פעולה, שוחררה הסניגוריה הציבורית מייצוגו של הנאשם. דיוני ההוכחות קבועים ליום 18.3.18 וליום 20.3.18.
- מאז הדיון האחרון שהתקיים, כאמור, ביום 19.9.17, הגיש הנאשם עשרות רבות של בקשות מבקשות שונות, שחלקן הארי שלא לפי סדרי הדין ודיני הראיות. ניתנו החלטות בכל הבקשות, וכל ההחלטות נומקו בהנמקה עניינית, וזאת למרות הנוסח הבוטא של חלק מבקשותיו. בית המשפט גם נמנע מפסיקת הוצאות נגד הנאשם, למרות דחיית בקשותיו, רק משום שהנאשם לא מיוצג ובהתחשב בכך שמדובר בהליך פלילי.
- בהחלטה מיום 28.9.17 דחיתי בקשה קודמת של הנאשם לפסילת בית המשפט. בית המשפט העליון (הנשיאה, כבוד השופטת אסתר חיות), בהחלטתה מיום 12.11.17 דחה את ערעורו של הנאשם על ההחלטה.

5. עתה, מבקש הנאשם פעם נוספת מבית המשפט לפסול עצמו מלדון בתיק. בין היתר טען בבקשתו, את הטענות הבאות: בקשה להגנה מן הצדק שהגיש "נזרקה לפח" בלא התייחסות של בית המשפט; בית המשפט מקבל את "האשמות של הפרקליטות"; בית המשפט אינו נדרש לעובדות שהציג; בית המשפט גיבש דעה קדומה. הנאשם הוסיף והגיש תגובה להחלטה (שטרם ניתנה) ובה טען, כי בשיחה עם באת כוחו הבהירה לו כי "המערכת תמיד נותנת אמון בחוקרים".
6. התביעה התנגדה לבקשה וטענה, כי לא עלה בידי הנאשם להראות חשש ממשי למשוא פנים המבוסס בעובדות המקרה.
7. לפי סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד - 1984:
- "שופט לא ישב בדיון אם מצא, מיזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט".
8. המבחן לקיומו של חשש ממשי למשוא פנים הוא אובייקטיבי (ע"פ 473/12 ג'אבר נ' מדינת ישראל (17.1.12)).
9. לא עלה בידי הנאשם להראות קיומו של חשש ממשי אובייקטיבי למשוא פנים. למעשה, טענותיו של הנאשם הן בגדר תחושות גרידא, ללא כל ביסוס עובדתי. בקשתו להגנה מן הצדק לא "נזרקה לפח", אלא שקבעתי כי היא תידון לאחר שמיעת ראיות בתיק, הואיל וטענותיו כוללות טענות עובדתיות שיש לבררן במסגרת שמיעת הראיות. בית המשפט לא קיבל, בשלב זה, כל האשמה של הפרקליטות. התיק, כאמור, קבוע לשמיעת ראיות, ורק לאחר שמיעת הראיות, יקבע בית המשפט את עמדתו בתיק, אם להרשעה ואם לזיכוי. בית המשפט אינו נדרש לעובדות שהציג הנאשם, בשלב זה, וזאת משום שטרם נשמעו ראיות. הובהר לנאשם מספר רב של פעמים, כי לא ניתן להגיש לבית המשפט ראיות בשלב זה, המצורפות לבקשות, וכי עליו להגיש הראיות באמצעות העדים במסגרת שמיעת הראיות. גם לא הוצג כל תימוכין, לתחושתו של הנאשם כי בית המשפט גיבש דעה קדומה. ממילא, אין בידי בית המשפט להתייחס לשיחה שהתקיימה בינו ובין באת כוחו, דאז, ושיחה, ככל שהתקיימה, אינה מבססת כל עילה לפסלות.
10. לאור כל האמור, בקשתו של הנאשם לפסלות שופט - נדחית.
11. לא ניתן לחתום החלטה זו, מבלי להידרש להתנהלותו של הנאשם מאז הדיון האחרון שהתקיים בתיק. כאמור, הנאשם הגיש בקשות רבות מספור, שאין לרובן כל תימוכין בדיון, ומטעם זה הן נדחו. לעיתים, מגיש הנאשם, מספר בקשות באותו עניין ממש, וגם לאחר שניתנת החלטה, מוסיף הוא ומגיש תגובות להחלטות. לחלק מבקשותיו צירף הנאשם, חלקי ראיות, ומסמכים שונים. התנהלותו של הנאשם מלמדת, כפי שכבר ציינתי בהחלטה בדיון המקדמי, כי ראוי שהנאשם ישכור ייצוג משפטי, ולחלופין, כי ימונה לו עורך דין מטעם הסניגוריה הציבורית. אין לי אלא לשוב על עמדה זו, בטרם תחילת שמיעת ההוכחות בתיק.

זכות ערעור כדן.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ד' אדר תשע"ח, 19 פברואר 2018, בהעדר
הצדדים.